

Akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért!

„Ya rabbi Yasu!” – kiáltotta egyszerre a 21 narancsruhába öltöztetett kopt keresztény, amikor az ISIS fekete ruhás hóhérai nekiálltak lefejezni őket a líbiai tengerparton. „Ya rabbi!” arabul olyasmit jelent, hogy „Uram!”, vagy „Ó, uram”, esetleg „Segíts, uram!” Eredetileg Allah megszólítása volt ez, de a térdre, majd kivégzésükhöz hasra fektetett keresztények Jézushoz beszéltek. Majd fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért. Azért haltak meg, mert a **"kereszt népéhez" tartoztak**. Az ISIS mondja ezt. Ők egyébként nem provokáltak, hanem szerették a muszlimokat. Amikor az arab tavasz idején muszlim barátaik a szőnyegükön imádkoztak, ők falként vették körül őket. Egyetlen bűnük az volt, hogy keresztények.

A nyugati újságok címlapjai most nincsenek tele „je suis Copte” feliratokkal. Nem baj. Ennél nemesebb és dicsőségesebb ez a történet. A SAT-7 arab nyelvű műsora telefonon meginterjúvolta az egyik lefejezett fiatalember testvérét, Beshir Estafanos Kamelt. A műsorvezető megkérdezte tőle, hogy mit érez. Beshir először is helyesbített: nem csak egy, hanem két fivérére is ott volt a tengerparton. „Bisu Estafanos Kamel mártír és Samuel Estafanos Kamel mártír. Büszke vagyok rájuk! Bisu 25 éves volt, Samuel 23 éves volt. Ők a kereszténység büszkeségei. Miattuk felemelt fejjel, büszkén járhatok!”

„Az ISIS többet adott nekünk, mint amit kérhettünk, mert nem vágták ki azt a részt, amikor megvallották a hitüket, és segítségül hívták Jézus Krisztust. Az ISIS megerősítette a hitünket. Hálás vagyok az ISIS-nek, hogy nem vágták ki a videóból, amikor a hitük megvallását kiáltották.” Az interjú aztán végig ebben a tónusban folytatódott. Valami furcsa öröm és reménység zuhant a képernyőre, ami széttörte a döbbenet és a gyász fojtogató páncélját. A reménység az áldozatok testvéréből sugárzott. Őt hallgatva a műsorvezető könnyei is csorogtak, meg az enyéim is.

„Hogy van a családod?” – állítja meg egy pillanatra a műsorvezető. „Hidd el nekem, hogy az emberek itt boldogok és méltatják egymást. Nem gyászolnak, hanem elismerő szavakat mondanak egymásnak, amiért a faluban olyan sokan haltak mártírhálált. Büszkék vagyunk rájuk!”

Az interjú legdöbbenetesebb része azonban csak ekkor következett, mert az eddigieket kis változtatásokkal akár egy öngyilkos merénylő családja is elmondhatta volna. A büszkeség és szégyen mátrixában élő kultúrák számára különös érték, ha családtagjaikat nagy méltóság éri, és ahogy egyes muszlimok között hőstettnek számít a hitetlenek legyilkolása közben elszenvedett hősi halál, keresztények között régi hagyománya van a vértanúság becsületének. Persze az öngyilkos merénylet és a vértanúság között óriási különbség van, de a keresztény hit nemessége másban is meglátszik.

„Hogy éreztél, amikor a légitámadások elkezdődtek és láttad az ISIS tagok holttesteit?” – tereli a műsorvezető a témát a bosszú kérdésére.

„Megmondom neked az igazságot. Egészen a római idők óta mi, keresztények célpontok vagyunk a vértanúságra. Ez megkönnyíti számunkra az ilyen krízisek elviselését, mert a Biblia azt mondja, hogy szeressük az ellenségeinket, és áldjuk azokat, akik bennünket átkoznak.” Vagyis nincs bosszúvágy. Megbocsátás van.

A műsorvezető ezután megkérdezi tőle, hogy tudna-e imádkozni azért, hogy az elkövetők bocsánatot nyerjenek. A testvér ekkor elmeséli az édesanyjával való beszélgetését, aki aznap két fiát veszítette el. Hatvanas éveiben járó, tanulatlan édesanyjától azt kérdezte, **mit tenne, ha meglátná az egyik ISIS-tagot az utcán, és megtudná, ő volt a fiai hóhéra. Az édesanyja azt válaszolta: „Behívnám a házukba, és imádkoznék érte, hogy megnyiljanak a szemei, mert segített nekünk bemenni a mennyek országába!”**

Az interjú végén a vértanúságot szenvedett kopt fiúk bátyja hangosan imádkozik az ISIS-tagokért: „Drága Istenem, nyisd meg a szemüket, hogy üdvözüljenek! Szabadítsd meg őket a tudatlanságból és a rossz tanoktól, amiket tanítottak nekik! Ámen.”

Az elmúlt évtizedben rendkívüli evangéliumi ébredés futott végig az egyiptomi kopt egyházon. Bibliatanulmányozó körök alakultak szerte a Nílus-parti városokban, megerősödtek a felekezeti kapcsolatok, új, hatalmasra duzzadt gyülekezetek jöttek létre, fiatalok tízezreit ragadta magával a megújulás. 2011. november 11-én a muszlim tengerben élő, marginalizált, kívülről fojtogatott keresztények felekezeti virrasztásra és dicsőítésre gyűltek egybe, hogy együtt erősödjének hitükben. Több, mint ötvenezer Jézus-követő találkozott a mokkatami barlangoknál. Ezeket nemrégiben egy Simaan nevű alázatos, Szentlélekkel betöltött kopt pap ásta ki és változtatta keresztény gyülekezőhellyé, miközben elképesztően eredményes missziói munkát végzett a szimplán csak szemétvárosnak nevezett szegénynegyedben.

...Néha úgy érzem, a mennyei valóságot igazán csak szorongatott helyzetben lehet megtapasztalni, akkor is a Szentlélek által. Az egyiptomi hívők helytállása kijózanító. **Egy nap mi is ott állunk majd egy tengerparton, ha nem Líbiában, akkor Hádész kapuinál, és egyáltalán nem lesz mindegy, hogy van-e olyan imádság a szívünkben, mint a narancsruhás vendégmunkások „Ya rabbi Yasu!” kiáltása volt.**

(SAT7AR interjú fordítása, 2015.02.18.)

Tudom, hogy meg fogsz ölni, de én neked adom a Bibliámat! (egy ISIS harcos megtérése)

Az Iszlám Állam (ISIS) egy harcosa, aki korábban kéjjel fejezett le keresztényeket, megtért, miután Jézus megjelent neki egy látomásban, és felszólította, hogy hagyja abba a gyilkolást. Megtérése után felkeresett egy keresztény misszionáriust, és elmondta neki, hogy egy fehér ruhás emberről álmódott, aki magát Jézusnak nevezte.

Történetét Gina Fadely, egy Közel-Keleten működő missziós csoport igazgatója hozta nyilvánosságra, a *Christian Post* című újság szerint.

Fadely, a *Youth With A Mission* Frontvonal Missziójának igazgatója elmondta, hogy azt követően vették fel a kapcsolatot egymással, hogy az ISIS harcos elkezdett látomásokat látni egy fehérbe öltözött emberről. A fehér ruhás ember ezt mondta neki: „*Te az én népemet gyilkolod!*”

Ez a történet nagyon hasonlít Pál apostol történetére, akinek az eredeti neve Tarzusi Saul volt, és részt vett a keresztények meggyilkolásában, mielőtt Jézus megjelent neki egy látomásban.

Fadely elment a Mártírok Hangja rádióhoz, hogy megossza az Iszlám Állam terroristája megtéréseinek történetét, aki most azoknak a hitét követi, akiket egykor lefejezett.

Az ISIS harcos elmondta, hogy közvetlenül azelőtt, hogy meggyilkolt egy keresztényt, az ezt mondta neki: „*Tudom, hogy meg fogsz ölni, de én neked adom a Bibliámat!*” A keresztényt megölte, de magához vette a Bibliáját, és elkezdte olvasni.

A Közel-Keleten egyre gyakrabban lehet hallani olyan muszlimok megtéréséről, akik Jézust álomban látták, írja a *Blaze* című újság. Azonban ez az első olyan alkalom, amikor az Iszlám Állam egy fegyveresének megtéréséről értesülünk.

Az Iszlám Állam magát Kalifátusnak hirdette ki még múlt évben, miután Irak és Szíria jelentős részeit hatalmába kerítette. A szélsőséges csoport rettenetes háborús bűnök sokaságáért felelős, beleértve civilek – felnőttek és gyerekek – lefejezéséért, és fiatal lányok szexrabszolgának való eladásáért. Ezen kívül felelősek több pótolhatatlan történelmi emlékhely lerombolásáért, egész települések földdel egyenlővé tételéért, és templomok tucatjainak lerombolásáért. Az Iszlám Államot nyilvánvalóan szélsőséges vallási

meggyőződés hajtja, és az a vágy, hogy az Iszlám vallás általuk értelmezett változatát rákényszerítsék mindenkire, akivel találkoznak. Lelkiismeret furdalás nélkül készek arra, hogy megöljenek bárkit, aki visszautasítja, hogy a maguk vallási eszméjét elfogadja, vagy akár csak nem engedelmeskedik nekik teljes mértékben.

Több keresztény vezető úgy véli, hogy az olyan típusú megtérés, mint ami ezzel a harcossal történt, az egyetlen módja a konfliktus megnyerésének. Fadely és a Youth With A Mission szervezet is ebbe az irányba összpontosítja az erőfeszítéseit.

„Egy másik álomban Jézus azt kérte tőle, hogy kövesse Őt, és a harcos most azt kéri tőlünk, hadd legyen Ő is Jézus követője és tanítványa.”

(<http://news360.com/article/296024550#>)

2015. június 4.

Miért viselkednek így a muszlim betolakodók?

Az engedelmességnek és a türelemnek semmi értelme a mohamedán fenevaddal szemben Reklám Mivel egyre világosabbá válik, hogy maradék hazánkat és tágabb értelemben vett életterületet, Európát nem csak egyetlen szemita nép szemelte ki a maga számára, így egyre fontosabb napjainkban, hogy a mohamedán fenyegetettség ellen is felvértezzük magunkat. Erre szolgál az alábbi cikk.

Van magyarázat a muszlimok debreceni viselkedésére címmel jelent meg korábban a Cívishíren az alábbi remekbeszabott kis összefoglaló a mohamedánok viselt dolgairól. Természetesen mi is jelentettünk meg rendszeresen hasonló írásokat, azok közül csemegéztünk is a kapcsolódó anyagok összeállításában – melegen ajánljuk felfrissítésüket a kedves olvasó számára.

Egy percre sem feledhetjük Zrínyi Miklós Az török áfium ellen való orvosságban ránk hagyott szellemi utaválójának esszenciáját, miszerint az engedelmességnek és a türelemnek semmi értelme a "török" fenevaddal szemben, a hősiességnek viszont annál inkább. Lassan aktuálisabb gondolatok, mint valaha.

Alább tehát a Cívishír cikke. Van magyarázat a muszlimok debreceni viselkedésére

Miért viselkednek így a muszlimok Debrecenben – és másutt?

Egyelőre kis mértékben, de ugyanaz játszódik le Debrecenben, a Sámsoni úton, mint ami nagy mértékben, nap mint nap zajlik például a norvégiai Oslóban, a svédországi Malmöben, a franciaországi Marseille-ben, a németországi Berlinben, a dániai Koppenhágában, az angliai Londonban, az USA-beli Michigan állam Dearborn nevű városában, vagy az ausztráliai Sydney-ben: bevándorló vagy menekült muszlimok beleszökkennek a helyi emberekbe, zaklatják a helyi kereskedőket, és molesztálják a helyi nőket és lányokat. A Sámsoni út „no-go zone” lett, azaz olyan zóna, ahova a helyi magyar emberek nem szívesen mennek be.

Ez Allah (Isten) akarata A Korán, azaz a muszlimok szent könyve nem egy egyszerű könyv, hanem maga Allah (Isten) szava tökéletes formában, ahogyan azt Dzsibril (Gábrriel) arkangyal elvitte Mohamed prófétának, az iszlám alapítójának, látomások formájában. Éppen ezért a Koránt megváltoztatni vagy átértékelni nem lehet – ami abban áll, az Allah (Isten) szava, tehát úgy helyes, ahogy van.

A Korán 3.5 szerint az iszlám a tökéletes vallás. A Korán 33.21 szerint Allah küldötte (Mohamed próféta) példakép. Amit ő tett, az helyes, és a muszlimoknak követniük kell az ő példamutató cselekedeteit. Ezeket az ismérveket kell szem előtt tartani, mielőtt bárki megpróbálna ideologizálni, hogy a VII. században keletkezett előírásokat már nem kell figyelembe venni, mert azok az idők elmúltak. Szó sincs erről – ezek az előírások ugyanannyira hatályosak és kötelezőek ma, mint ezernégyszáz éve.

A muszlimok a legjobbak; a nem muszlimok hitványak

A Korán 3.11 szerint a muszlimok, azaz Mohamed próféta követői a legjobbak a népek közül.

A Korán 98.6 szerint azok, akik nem hisznek az iszlámban, a Koránban és Mohamed prófétában, ide értve még a Könyv népeit is (azaz a zsidókat és a keresztényeket is), a pokol tüzére jutnak. Akik nem hisznek az iszlámban, a Koránban és Mohamed prófétában, azok a leghitványabb teremtmények.

A Korán 48.29 szerint Mohamed próféta Allah követe, és azok, akik vele vannak, keményen bánnak a hitetlenekkel (a nem muszlimokkal), viszont irgalmasak egymással (a muszlimokkal) szemben.

Azért nem alkalmazkodnak, mert meg vannak győződve arról, hogy ők a felsőbbrendűek, mindenki más pedig alsóbbrendű. Soha nem is fognak alkalmazkodni, amint azt számos nyugat-európai, kanadai, amerikai és ausztráliai példa is alátámasztja. Dzsihad (kombinált, azaz nyílt ÉS fedett háború az iszlám győzelméért). A dzsihad szó eredeti jelentése küzdelem. A Koránban a jelentése küzdelem (harc, háború) azért, hogy a világ minden országa muszlim országgá váljon.

A Korán 9.29 szerint a hívőknek (a muszlimoknak) harcolniuk kell azok ellen, akik nem hisznek Allahban, vagy a Végítélet Napjában; vagy akik nem tiltják azt, amit Allah vagy Mohamed próféta megtiltott; vagy akik nem hisznek az igaz vallásban (az iszlámban), még a Könyv népei (azaz a zsidók és a keresztények) ellen is, egészen addig, amíg azok alávetettségbe nem esnek, alázatosan nem fizetik a dzsizját (a hűségadót a muszlimok részére), és át nem érzik alávetett helyzetüket.

A muszlimok szerint, egy zsidó vagy egy keresztény az alábbi három lehetőség közül választhat:

1. áttér az iszlámra
2. fizeti a dzsizját, és alávetett, másodrendű állampolgárként él
3. meghal

Ha valaki azonban nem a Könyv népei közül való (azaz nem zsidó és nem keresztény), akkor csak két választása van:

1. felveszi az iszlám vallást
2. meghal

Ha a muszlimok erősek, akkor a dzsihadot erővel, nyílt módon kell végrehajtaniuk. Ha a muszlimok gyengék, akkor megtévesztéssel, szaporodással, és egyéb fedett módon kell küzdeniük addig, amíg eléggé meg nem erősödnek ahhoz, hogy nyílt harcban győzzenek. Éppen ezért értelmezhetetlen az a nyugatiak körében elterjedt, hímező-hámozó kifejezés, hogy van „szélsőséges” muszlim, meg van „mérsékelt” muszlim. Szó sincs erről. Mindkettő ugyanazt a cél akarja elérni, csak más eszközökkel: az egyik ordítva és fegyvert rázva, a másik mosolyogva és alattomosan.

Dzsizja (nem muszlimok hűségadója a muszlimok részére): A nem muszlimok által, a muszlimok részére fizetett hűségadó, mellyel a nem muszlimok elismerik alávetettségüket (lásd Korán 9.29). Amikor egy muszlim elveszi egy debreceni kereskedő áruját, vagy felveszi a segílyt, miközben a szabadságjogok ellen kampányol, és szidja a befogadó országot, akkor tulajdonképpen beszedi a dzsizját.

Dhimmi (alávetett, másodrendű személy) A dhimmi olyan nem muszlim személy, aki addig, amíg nem kritizálja a muszlimokat, elfogadja alávetettségét, és fizeti a hűségadót, életben maradhat. Ha ezeket megszegi, bármi megtehető vele. A muszlim és a dhimmi viszonya hasonló, mint a maffia és a boltos viszonya. Ameddig ez utóbbi hallgat, engedelmeskedik, és fizet az előbbinek, addig éldegélhet. Ellenben ha makacskodik...

Takija (megtévesztés) alkalmazása. A Korán 3.28 szerint a hívők (a muszlimok) ne keressék a barátságot a hitetlenekkel (a nem muszlimokkal), kivéve, ha veszély fenyegeti őket

azok által. Abu Darda, Mohamed próféta harcostársa ezt így fogalmazta meg: „A hitetlenek (nem muszlimok) arcába mosolygunk, miközben a szívünk átkozza őket”.

A nők másodrendűek és ostobák. A Korán 2.223 szerint a feleség egy szántóföld, akit a férj akkor és úgy „szánthat fel”, ahogyan akar. A gyengébbek kedvéért ez azt jelenti, hogy nem kell a feleség beleegyezése a szexhez. A Korán 3.43 szerint a feleség feladata az engedelmesség mind a férjnek, mind Allahnak. Azokat a nőket, akik lázadoznak, először megfeddésel, majd az ágyból való kivetéssel, végül – ha még mindig makacskodnak – veréssel kell a helyes irányba állítani.

A Korán 2.282 szerint két női tanú egyenlő egy férfi tanúval. Ezt egészíti ki Bukhari 1.6.301, mely szerint Mohamed próféta azt mondta nők egy csoportjának, hogy adakozzanak, különben a pokol tüzére kerülnek. Amikor a nők megkérdezték, hogy miért, a próféta azt felelte, hogy azért, mert a nők szellemileg fogyatékosak (ostobák), hiszen csak két nő vallomása egyenlő egy férfi vallomásával; vallásilag pedig azért fogyatékosak, mert egy nő se nem imádkozhat, se nem böjtölhet menesz idején.

A nemi erőszak akkor az, ha négy tanú bizonyítja. A Korán 24.13 szerint az, aki nemi erőszakot állít, de nem hoz magával négy tanút, az hazudik. Ha tehát nincs négy tanú, akkor nem erőszak történt, hanem parázناسág, vagy házasságtörés. A parázna büntetése a Korán 24.2 alapján száz ostorcsapás. A házasságtörő büntetése halálra kövezés, ami nem a Koránban szerepel, hanem Mohamed próféta példamutatása alapján (pl. Hadith Muslim 17:4192 vagy Bukhari 9.83.37) végrehajtott halálbüntetés. Ezért mernek a muszlimok debreceni lányokat és asszonyokat molesztálni, mert hozzá vannak szokva, hogy négy tanú hiányában, a nőt fogják megbüntetni.

A szexrabszolgaság törvényes. A Korán 4.24 szerint egy muszlim férfi számára tilos egy férjzett nőhöz való közeledés, kivéve azokat, akiket a jobb keze birtokol. Ez utóbbi esetben olyan nőkről van szó, akiket portyázás vagy csata során zsákmányolt, vagy rabszolgaságon vett. Ha például egy muszlim férfi egy zsidó, keresztény, hindu, pogány stb. nőt zsákmányol, akkor annak a nőnek a házassága automatikusan megszűnik, és a muszlim férfi rabszolgánője lesz.

A pedofília törvényes A pedofília törvényes. A Korán 65.4 szerint, válás előtt, három hónapi szexmentesség vonatkozik azokra a nőkre, akik már menstruálnak, valamint ugyancsak három hónap azokra a lányokra, akiknek még nem jött meg a meneszük. Az első eset még logikusnak is tűnik, hiszen egy gyors válás és újra férjhez menetel esetén nem lenne egyértelmű, hogy ki az apa. De mi van azokkal a lányokkal, akiknek még nem volt meneszük? Náluk miért kell ugyanúgy három hónapot várni? Azért, mert velük is lehet nemi életet élni, és hát lehet, hogy egyik-másik előbb érik.

A Mohamed próféta cselekedeteiről szóló Bukhari 7.62.88-ban az áll, hogy a próféta (aki egyébként akkor kb. 50 éves volt) házasságra lépett a 6 éves Aishával, majd amikor a lány 9 éves lett, elhálták a házasságot. Ez a gyengébbek kedvéért azt jelenti, hogy a javakorabeli Mohamed egy kislánnyal közösült.

A rágalmozás nem az, mint nálunk. Nálunk a rágalmozás azt jelenti, amikor valaki egy személyről hazugságot állít. Ezzel ellentétben, „Az utazó támasza, és a hit követőjének eszközei” (Umdat as-Salik wa 'Uddat an-Nasik) c. iszlám jogi útmutatás r2.2 bekezdése szerint a rágalmozás az, amikor valaki olyasmit mond egy személyről, ami annak a személynek nem tetszene (vagyis az a személy nem akarná, hogy kitudódjon). Például igaz, hogy a Korán a muszlimokat a nem muszlimok elleni harcra buzdítja, egészen addig, amíg a muszlimok győznek, és a nem muszlimok áttérnek, megalázkodnak és fizetnek, vagy meghalnak? Igen. Például igaz, hogy a Korán tiltja a muszlimok barátkozását a nem muszlimokkal, kivéve, ha azt megtévesztésből teszik? Igen. Például igaz, hogy a felnőtt Mohamed próféta egy kislánnyal közösült? Igen. Mindez azonban az iszlám felfogás szerint

rágalmazás, mert ezek az állítások ugyan igazak, de ezeket hitetleneknek (nem muszlimoknak) kimondaniuk nem szabad.

Lerontás; felülírás. A Korán 2.106 szerint egy korábbi kinyilatkozást egy későbbi kinyilatkozás leronthat, azaz felülírhat.

A muszlimok szeretik a tudatlan nyugatiak elé tárni a Korán 2.256-ot, mely szerint a vallásban nincs kényszerítés, azt sugallva, hogy az iszlám a türelem vallása. Ez nem más, mint takija (megtévesztés), ugyanis azt „elfelejtik” elmondani, hogy a 2.256-ot más részek, pl. a Korán 9.5, vagy a dzsihádra felhívó Korán 9.29 lerontotta, azaz felülírta.

Az ön teendője Most, hogy elolvasta ezt az összefoglalót, két út közül választhat. Az egyik út az, hogy behunyja a szemét, bedugja a fülét, és azt kántálja, hogy „lalalalala”, esetleg politikailag korrekt módon felkiált, hogy ez az összefoglaló egy „rasszistafasisztanácigárdista” írás. Azt azért vegye figyelembe, hogy ettől még a Sámsoni úton tapasztaltak nem fognak megszűnni. A másik út az, hogy ha kételkedik abban, amit olvasott, akkor utánanézz a dolgoknak, bár arra számíton, hogy a legtöbb szakirodalom angol nyelven érhető el. A javasolt művek a következők: Korán (Quran) Bukhari (Sahih al-Bukhari) hadisz (hadith), pontosabban hadiszok Az utazó támasza, és a hit követőjének eszközei (Umdat as-Salik wa 'Uddat an-Nasik), azaz Reliance of the Traveller and the Tools of the Worshipper

Ha ennyi olvasásra nincs sem ideje, sem energiája, akkor az interneten számos, hasonló összefoglalót találhat akár írott, akár képi formában, melyek levezetik, hogy az iszlám miért nem egyeztethető össze az európai társadalommal, tehát a magyar társadalommal sem.

Ha ön minél több családtaggal, barátal, munkatárssal, osztálytárssal és tanítvánnyal megosztja ezt az összefoglalót, és minél több magyar ember megérti, hogy miről van szó, akkor csökken az esélye annak, hogy magyar városok és városrészek számos nyugat-európai, kanadai, amerikai és ausztrál város és városrész sorsára jussanak. (2015. július)

Az önként vállalt véráldozat, a vértanúság mindig komoly hatással volt a keresztények üldözőire és az üldözöttekre is, akik esetleg ennek árán kerültek el a negatív dolgokat (lásd pl. Boldog Apor Vilmos püspök esetét). Vatikán felől is halljuk az utóbbi időben, hogy a menekülteket be kell fogadni. Ez valóban keresztény cselekedet, ha üldözött keresztényekről van szó...

Úgy tűnik, elég összetett, sok szálon futó és futtatott kérdéssel állunk szemben, egész Európa tekintetében, melyből nem tudjuk teljesen kivonni magunkat. Számomra ez is egy indok, hogy az ima és böjti cselekedeteinket nem hogy alább kellene hagyni, hanem erősíteniük kell azokat, az engesztelést még inkább vállalva tudatosan, szeretettel. Hiszen Jézus mondta, hogy a legerősebb sátáni fajzatok, sátáni indíttatások ellen csak ima és böjt együttesével lehet védekezni (Mt 17,21 és Mk 9,29). A Szűzanya Szőkefalván mondta, hogy ima és böjt együttesével a természeti csapások megállíthatók (egy természeti csapás valóban csak Szőkefalvát kerülte el a környéken annak idején, a többi faluban rombolt). Medjugorjében mondta – és meg is cselekedte – hogy az ima és böjt együttesével a háború megállítható (Medjugorjében és három kilométeres környezetében nem volt háború a délszláv háború idején). Higgjunk, bízzunk és cselekedjünk, kezdjünk edződni, hozzászokni a rendszeres böjti felajánláshoz! A böjti felajánlást mindenki a saját életviteléhez mérten cselekedje, lehetőleg az étkezési ösztönrel összefüggésben történő valamilyen lemondással, annak heti rendszerességgű vállalásával.

Jánossy Gábor

